

Emilia Waśniowska

W OBROŻYSKACH

W Obrożyskach, w tej ostoi
lip staruszek, grabów
wiodą drzewa swe odwieczne
leśne gadu, gadu.

Przerwie czasem tę opowieść
mocny stuk dzięcioła,
gdy wiekowe pnie kuruje
w ptasim pocie czoła.

Złotym okiem znad mchu spojrzy
pasiasta ropucha
— temperament filozofa
i majestat w ruchach.

Czarno-żółta salamandra
o obcym imieniu
w cieniu lasu gdzieś przepadła,
drzemie na kamieniu.

W Obrożyskach, w tej ostoi
zieleni i ciszy
słysząc jak w upalne lato
Beskid chłodem dyszy.